

IN DIE HOOGGEREGSHOF VAN SUID-AFRIKA
(KAAP DIE GOEIE HOOP PROVINSIALE AFDELING)

5 SAAKNUMMER:

A.665/2007

DATUM:

17 MEI 2008

In die saak tussen:

THEUNISSEN BOSMAN

Appellant

10 en

DIE STAAT

Respondent

UITSpraak

15

STEYN, Wnr:

Die appellant in hierdie aangeleentheid was op 19 Februarie
2007 in die streekhof Wynberg aan verkragting skuldig bevind
20 en tot tien jaar gevangenisstraf gevonniss. Appellant appelleer
tans teen vonnis alleenlik, nadat die Hof a quo op 21
September 2007 slegs verlof om te appelleer teen vonnis aan
hom verleen het.

25

/.....

Wat die misdaad betref, het dit plaasgevind in omstandighede waar die beskuldigde die klaagster geken het. Hy het haar een aand verkrag terwyl sy langs haar vriend in die bed gelê en slaap het. Daar was drank betrokke die aanloop van die misdaad. Die appellant, die klaagster en die klaagster se vriend het almal gedrink die aand voordat die klaagster gaan slaap het saam met haar vriend.

10 Terwyl die appellant besig was om die klaagster te verkrag, het sy wakker geword en het sy haar vriend wakker maak en vertel dat die appellant besig was om haar te verkrag. Die appellant het toe weggehardloop. Die klaagster het nie fisiese beserings opgedoen nie en daar was nie getuienis van emosionele trauma nie.

15 Wat vonnis betref, is dit geëykte reg dat 'n Hof van Appèl slegs sal inmeng met die vonnisdiskresie van die verhoorhof indien daar 'n wesenlike mistasting begaan is of as die vonnis as skokkend onvanpas beskou kan word.

20 In die onderhawige geval, skryf Wet 105 van 1997 'n verpligte minimum vonnis van tien jaar gevangenisstraf voor tensy daar wesenlike en dwingende omstandighede bestaan wat 'n afwyking van die voorgeskrewe vonnis regverdig. Die landdros het, tydens vonnisoplegging, bevind dat daar nie

/

omstandighede bestaan wat die afwyking van die
voorgeskrewe vonnis regverdig nie. Die verhoorlanddros het
wel seker faktore, wat hom in staat sou stel om van die
voorgeskrewe vonnis af te wyk, oorweeg maar beslis dat in die
5 omstandighede hierdie omstandighede slegs versagtelende
omstandighede was en nie die Hof genoop het om af te wyk
nie.

Daar is egter faktore wat die landdros buite rekening gelaat
10 het. Hy het nie in ag geneem of genoeg waarde geheg aan
die kumulatiewe effek van faktore, soos dat die klaagster nie
beseer is nie; dat geen wapen gebruik is nie; dat die misdaad
nie beplan was nie en dat die klaagster geslaap het gedurende
minstens 'n deel van die verkragting. Die landdros het ook nie
15 in ag geneem dat die appellant reeds ongeveer 15 maande in
gehegtenis was terwyl hy verhoorafwagting was op die
misdad nie. Die rol van drank en die moontlike intoksikasie
van die appellant is nie behoorlik oorweeg nie en ook nie die
feit dat hy op die ouderdom van 29 nog 'n eerste oortreder was
20 nie. Die landdros het die erns van die misdaad
oorbeklemtoon.

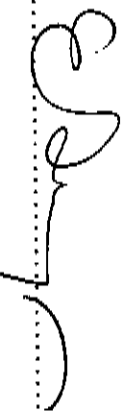
In die lig van bogemelde omstandighede en met verwysing na
ander gerapporteerde uitsprake, is die vonnis buitensporig
25 swaar en skokkend onvanpas en is hierdie Hof by magte om in

/

te meng met die vonnis deur die verhoorhof opgelê. Ek sal gevolglik die vonnis wysig na een van sewe (7) jaar gevangenisstraf.

5 Ingevolge die bepalings van artikel 282 van die Strafproseswet, word die vonnis terugdateer na die datum wanneer die appellant gevonnisd is in die streekhof, naamlik 19 Februarie 2007.

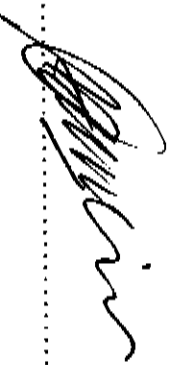
10

STEYN, WnR

VELDHUIZEN, R. Ek stem saam, die appèl slaag en die
15 skuldigbevinding word bekragtig en die vonnis word ter syde gestel en vervang met 'n vonnis wat my kollega voorstel.

20

VELDHUIZEN, R